

ster med et Forslag om, at Rigsdagen vilde bevilge 10,000 Rbd. til Afholdelsen af en Kirkecommission, men der viste sig dengang her i Folkethinget ligesom tidligere i Rigsforsamlingen en bestemt Frygt for en saadan kirkelig Forsamling. Ikke et eneste Medlem af Finantsudvalget foreslog at vedtage Kirkeministerens Forslag, idet Fleertallet af Udvalget foreslog aldeles at nægte de 10,000 Rbd., medens Mindretallet foreslog at bevilge Halvdelen, dog ikke til en Kirkecommission, men til Forberedelsen af den kirkelige Lovgivning, og det blev gjort bestemt gjældende, at dette Forslag var stillet, fordi man ikke antog det for rigtigt eller tilraadeligt, at Rigsdagen paa nogen Maade, ved at give Penge til en Kirkecommission, gav nogenformelt Anerkjendelse til dennes Arbejder, som havende nogenformelt anden Betydning, end hvad de moralsk og efter deres egen Natur kunde have ligeoverfor Rigsdagen. Jeg troer, at denne overalt, hvor der ellers har været Anledning til at udtale sig om en Kirkecommission, bestemt har udtalt sig derimod, og det skulde derfor undre mig, om den nuværende Rigsdag vilde see den nu foreslaaede Kirkecommission med andre Øine; jeg vilde meget beklage, om det skulde vise sig saaledes. Det er jo, hvem den høitærede Minister kan ønske at raadsføre sig med, af hvem han kan ønske sig Bistand til at udarbejde den Lov, han agter at foreslaae; det er Noget, hvori Rigsdagen ikke kan blande sig; men noget ganske Andet er det, naar det foreslaaes, at Rigsdagen forud skal erklære sig for og derved ligesom give sin Bekræftelse paa en Kirkecommission ved at votere Penge til en saadan. Naar en Kirkecommissions Arbejder i sin Tid bleve forelagte Rigsdagen, vilde det jo ligge nær, at den Minister, som forelagde dem, vilde sige: Rigsdagen er saameget mere opfordret til at tage Hensyn til de Erklæringer og Udtalelser, der ere komne fra en saadan Commission, som den er nedsat ifølge Bevilling af selve Rigsdagen. Denne har altsaa derved selv erkjendt, at en saadan Kirkecommission maatte komme, maatte høres, og naar den har erkjendt dette ved at give Penge til den, maa den ogsaa være forpligtet til at tage et overveiende Hensyn til, hvad der kommer fra en saadan Commission. — Dette

var altsaa en Fuldstændiggjørelse af Kirkecommissions Historie.

Derefter kom den høitagtede Minister til at udtale sig om den Virksomhed, som den Kirkecommission, vi allerede have haft her i Landet, har udiøst, og om de Frugter, dens Forhandlinger have ført med sig, men det forekom mig, at han var tilbøielig til at tillægge denne Commissions Virksomhed en meget for stor Vægt. Jeg turde ikke rigtigt troe mine egne Øren med Hensyn til en Øtring af den høitagtede Kirkeminister. Jeg skal fremsætte den, saaledes som jeg syntes at høre den, og som jeg har erfaret, at flere ærede Medlemmer mene at have hørt den, men den er saa særegen, at jeg ikke kan troe at have hørt rigtigt, før jeg har faaet det bekræftet af den høitærede Minister (Thurrah: Den er trykt). Jeg har ikke haft Leilighed til at see det Trykte. Det forekom mig, at den høitagtede Minister sagde, at netop det, at denne Kirkecommissions Medlemmer ikke vare blevne enige om et Forslag til en Kirkeforsatning, men havde deelt sig i en Majoritet og en Minoritet, var et overordentlig stort Resultat, idet derved foranledigedes, at ingen Kirkeforsatning kom istand. Dersom jeg har hørt rigtigt her, forekommer det mig, at et saa stort Resultat kunde man allerstikkest opnaae ved slet ikke at nedsette nogen Commission, thi man var da vis paa ikke at opnaae nogenformelt Lov, som skulde beroe paa en Commission. At man skulde nedsette en Commission og give Penge til den for bagefter at glæde sig over, at den ikke var bleven enig, og at der derfor ikke var kommet Noget ud af dens Forhandlinger, er en Betragtning, som jeg tør sige hidtil har været fremmed her i Thinget. Som jeg har sagt, mig forekom det, at den høitærede Ministers Ord løde saaledes. — Dette var med Hensyn til en Kirkeforsatning, men den høitærede Minister kom dernæst til at nævne forskjellige andre Ting, som den omtalte Kirkecommission skulde have udrettet. Han nævnte først, at den havde staaet Landet en ny Psalmebog, men heller ikke heri kan jeg indrømme, at den høitagtede Minister har Ret. Kirkecommissionen skrev ingen ny Psalmebog; den nye Psalmebog var allerede da skreven, trykt og bekjendt